

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

до проєкту Закону України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності населення, функціонування держави та критичної інфраструктури на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту”

Зміст положення акта законодавства

Зміст відповідного положення проєкту акта

Закон України «Про оплату праці»

Стаття 3¹. Гарантії забезпечення мінімальної заробітної плати
Розмір заробітної плати працівника за повністю виконану місячну (годинну) норму праці не може бути нижчим за розмір мінімальної заробітної плати.

При обчисленні розміру заробітної плати працівника для забезпечення її мінімального розміру не враховуються доплати за роботу в несприятливих умовах праці та підвищеного ризику для здоров'я, за роботу в нічний та надурочний час, роз'їзний характер робіт, премії до святкових і ювілейних дат.

Якщо нарахована заробітна плата працівника, який виконав місячну норму праці, є нижчою за законодавчо встановлений розмір мінімальної заробітної плати, роботодавець проводить доплату до рівня мінімальної заробітної плати, яка виплачується щомісячно одночасно з виплатою заробітної плати.

Якщо розмір заробітної плати у зв'язку з періодичністю виплати її складових є нижчим за розмір мінімальної заробітної плати, проводиться доплата до рівня мінімальної заробітної плати.

У разі укладення трудового договору про роботу на умовах неповного робочого часу, а також при невиконанні працівником у повному обсязі місячної (годинної) норми праці мінімальна заробітна плата виплачується пропорційно до виконаної норми праці.

Мінімальна заробітна плата у погодинному розмірі застосовується на підприємствах, в установах, організаціях незалежно від форми власності та у фізичних осіб, які використовують найману працю, у разі застосування погодинної оплати праці.

Норма відсутня

Стаття 3¹. Гарантії забезпечення мінімальної заробітної плати
Розмір заробітної плати працівника за повністю виконану місячну (годинну) норму праці не може бути нижчим за розмір мінімальної заробітної плати.

При обчисленні розміру заробітної плати працівника для забезпечення її мінімального розміру не враховуються доплати за роботу в несприятливих умовах праці та підвищеного ризику для здоров'я, за роботу в нічний та надурочний час, роз'їзний характер робіт, премії до святкових і ювілейних дат.

Якщо нарахована заробітна плата працівника, який виконав місячну норму праці, є нижчою за законодавчо встановлений розмір мінімальної заробітної плати, роботодавець проводить доплату до рівня мінімальної заробітної плати, яка виплачується щомісячно одночасно з виплатою заробітної плати.

Якщо розмір заробітної плати у зв'язку з періодичністю виплати її складових є нижчим за розмір мінімальної заробітної плати, проводиться доплата до рівня мінімальної заробітної плати.

У разі укладення трудового договору про роботу на умовах неповного робочого часу, а також при невиконанні працівником у повному обсязі місячної (годинної) норми праці мінімальна заробітна плата виплачується пропорційно до виконаної норми праці.

Мінімальна заробітна плата у погодинному розмірі застосовується на підприємствах, в установах, організаціях незалежно від форми власності та у фізичних осіб, які використовують найману працю, у разі застосування погодинної оплати праці.

У разі оплати праці працівників, яким надано статус учасника забезпечення життєдіяльності на територіях активних

	<p>бойових дій відповідно до Закону України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту”, за періоди фактичного та особистого виконання ними трудових, службових або інших суспільно необхідних функцій на відповідних територіях, обов’язкова надбавка за виконання функцій на таких територіях, додаткова надбавка за виконання функцій в умовах безпосередньої загрози життю та здоров’ю, компенсаційні, гарантійні, заохочувальні та інші виплати, пов’язані з виконанням таких функцій, не враховуються при обчисленні розміру заробітної плати для забезпечення її мінімального розміру.</p>
<p>Стаття 8. Сфера державного регулювання оплати праці Держава здійснює регулювання оплати праці працівників підприємств усіх форм власності шляхом встановлення розміру мінімальної заробітної плати та інших державних норм і гарантій, а також шляхом оподаткування доходів працівників. Норма відсутня</p>	<p>Стаття 8. Сфера державного регулювання оплати праці Держава здійснює регулювання оплати праці працівників підприємств усіх форм власності шляхом встановлення розміру мінімальної заробітної плати та інших державних норм і гарантій, а також шляхом оподаткування доходів працівників. До сфери державного регулювання оплати праці належить також встановлення спеціальних державних гарантій оплати праці для працівників, яким надано статус учасника забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій відповідно до закону, за періоди фактичного та особистого виконання ними трудових, службових або інших суспільно необхідних функцій на відповідних територіях. Такі гарантії включають мінімальні умови оплати праці, обов’язкові надбавки, додаткові надбавки за виконання роботи в умовах безпосередньої загрози життю та здоров’ю, компенсаційні, заохочувальні та інші виплати, а також особливості оподаткування таких доходів відповідно до Податкового кодексу України. Гарантії, передбачені цією статтею, не є позитивними та застосовуються виключно за періоди фактичного та особистого виконання відповідних функцій на територіях активних бойових дій.</p>

<p>Умови розміру оплати праці працівників установ та організацій, що фінансуються з бюджету, визначаються Кабінетом Міністрів України, крім випадків, передбачених частинами третьою і п'ятою цієї статті та частиною першою статті 10 цього Закону.</p> <p>Умови розміру оплати праці суддів та членів національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, працівників її центрального апарату і територіальних органів визначаються законом.</p> <p>Мінімальний розмір оплати праці медичних, фармацевтичних працівників та фахівців з реабілітації державних та комунальних закладів охорони здоров'я визначається Кабінетом Міністрів України, у тому числі з дотриманням гарантій щодо мінімальної заробітної плати.</p> <p>Умови та розмір оплати праці Голови та членів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, а також інших працівників Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку визначаються в порядку, встановленому Законом України "Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків".</p>	<p>Умови розміру оплати праці працівників установ та організацій, що фінансуються з бюджету, визначаються Кабінетом Міністрів України, крім випадків, передбачених частинами третьою і п'ятою цієї статті та частиною першою статті 10 цього Закону.</p> <p>Умови розміру оплати праці суддів та членів національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, працівників її центрального апарату і територіальних органів визначаються законом.</p> <p>Мінімальний розмір оплати праці медичних, фармацевтичних працівників та фахівців з реабілітації державних та комунальних закладів охорони здоров'я визначається Кабінетом Міністрів України, у тому числі з дотриманням гарантій щодо мінімальної заробітної плати.</p> <p>Умови та розмір оплати праці Голови та членів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, а також інших працівників Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку визначаються в порядку, встановленому Законом України "Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків".</p>
<p>Стаття 12. Інші норми і гарантії в оплаті праці</p> <p>Норми оплати праці (за роботу в надурочний час; у святкові, неробочі та вихідні дні; у нічний час; за час простою, який мав місце не з вини працівника; при виготовленні продукції, що виявилася браком не з вини працівника; працівників, молодше вісімнадцяти років, при скороченій тривалості їх щоденної роботи тощо) і гарантії для працівників (оплата щорічних відпусток; за час виконання державних обов'язків; для тих, які направляються для підвищення кваліфікації, на обстеження в медичний заклад; для переведених за станом здоров'я на легшу нижчеоплачувану роботу; переведених тимчасово на іншу роботу у зв'язку з виробничою необхідністю; для вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до трьох років, переведених на легшу роботу; при різних формах виробничого</p>	<p>Стаття 12. Інші норми і гарантії в оплаті праці</p> <p>Норми оплати праці (за роботу в надурочний час; у святкові, неробочі та вихідні дні; у нічний час; за час простою, який мав місце не з вини працівника; при виготовленні продукції, що виявилася браком не з вини працівника; працівників, молодше вісімнадцяти років, при скороченій тривалості їх щоденної роботи тощо) і гарантії для працівників (оплата щорічних відпусток; за час виконання державних обов'язків; для тих, які направляються для підвищення кваліфікації, на обстеження в медичний заклад; для переведених за станом здоров'я на легшу нижчеоплачувану роботу; переведених тимчасово на іншу роботу у зв'язку з виробничою необхідністю; для вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до трьох років, переведених на легшу роботу; при різних формах виробничого</p>

навчання, перекваліфікації або навчання інших спеціальностей; для донорів тощо), а також гарантії та компенсації працівникам в разі переїзду на роботу до іншої місцевості, службових відряджень, роботи у польових умовах тощо встановлюються Кодексом законів про працю України та іншими актами законодавства України.

Норми і гарантії в оплаті праці, передбачені частиною першою цієї статті та Кодексом законів про працю України, є мінімальними державними гарантіями.

Стаття 13. Оплата праці працівників установ і організацій, що фінансуються з бюджету

Оплата праці працівників установ і організацій, що фінансуються з бюджету, здійснюється на підставі актів Кабінету Міністрів України в межах бюджетних асигнувань.

Обсяги витрат на оплату праці працівників установ і організацій, що фінансуються з бюджету, затверджуються одночасно з бюджетом.

Норма відсутня

навчання, перекваліфікації або навчання інших спеціальностей; для донорів тощо), а також гарантії та компенсації працівникам в разі переїзду на роботу до іншої місцевості, службових відряджень, роботи у польових умовах тощо встановлюються Кодексом законів про працю України та іншими актами законодавства України.

До мінімальних державних гарантії в оплаті праці належать також гарантії оплати праці працівників, яким надано статус учасника забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій відповідно до закону, за періоди фактичного та особистого виконання ними трудових, службових або інших суспільно необхідних функцій на відповідних територіях.

Такі гарантії включають основну заробітну плату або посадовий оклад, обов'язкову надбавку за виконання функцій на територіях активних бойових дій, додаткову надбавку за виконання функцій в умовах безпосередньої загрози життю та здоров'ю, одноразові та періодичні заохочувальні виплати, компенсаційні виплати, а також гарантію незменшення розміру оплати праці у зв'язку із застосуванням податкових пільг, компенсацій, страхових виплат або інших гарантії, передбачених законом

Норми і гарантії в оплаті праці, передбачені частиною першою цієї статті та Кодексом законів про працю України, є мінімальними державними гарантіями.

Стаття 13. Оплата праці працівників установ і організацій, що фінансуються з бюджету

Оплата праці працівників установ і організацій, що фінансуються з бюджету, здійснюється на підставі актів Кабінету Міністрів України в межах бюджетних асигнувань.

Обсяги витрат на оплату праці працівників установ і організацій, що фінансуються з бюджету, затверджуються одночасно з бюджетом.

Для працівників установ і організацій, що фінансуються з бюджету, яким надано статус учасника забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій відповідно

	<p>до закону, у кошторисах відповідних установ і організацій окремо передбачаються видатки на основну заробітну плату або посадові оклади, обов'язкові та додаткові надбавки, заохочувальні, компенсаційні та гарантійні виплати, а також фонд заохочень для фінансування заходів кадрового утримання, житлового, транспортного, страхового та іншого забезпечення.</p> <p>Фінансування таких виплат не може здійснюватися шляхом зменшення основної заробітної плати, посадових окладів, обов'язкових надбавок, доплат або інших мінімальних державних гарантій в оплаті праці.</p>
<p>Стаття 15. Організація оплати праці на підприємствах</p> <p>Форми і системи оплати праці, норми праці, розцінки, тарифні сітки, схеми посадових окладів, умови запровадження та розміри надбавок, доплат, премій, винагород та інших заохочувальних, компенсаційних і гарантійних виплат встановлюються підприємствами у колективному договорі з дотриманням норм і гарантій, передбачених законодавством, генеральною, галузевими (міжгалузевими) і територіальними угодами. У разі, коли колективний договір на підприємстві не укладено, роботодавець зобов'язаний погодити ці питання з виборним органом первинної профспілкової організації (профспілковим представником), що представляє інтереси більшості працівників, а у разі його відсутності - з іншим уповноваженим на представництво органом.</p> <p>Конкретні розміри тарифних ставок (окладів) і відрядних розцінок робітникам, посадових окладів службовцям, а також надбавок, доплат, премій і винагород встановлюються з урахуванням вимог, передбачених частиною першою цієї статті.</p> <p>Оплата праці працівників підприємства здійснюється в першочерговому порядку. Всі інші платежі здійснюються підприємством після виконання зобов'язань щодо оплати праці.</p>	<p>Стаття 15. Організація оплати праці на підприємствах</p> <p>Форми і системи оплати праці, норми праці, розцінки, тарифні сітки, схеми посадових окладів, умови запровадження та розміри надбавок, доплат, премій, винагород та інших заохочувальних, компенсаційних і гарантійних виплат встановлюються підприємствами у колективному договорі з дотриманням норм і гарантій, передбачених законодавством, генеральною, галузевими (міжгалузевими) і територіальними угодами. У разі, коли колективний договір на підприємстві не укладено, роботодавець зобов'язаний погодити ці питання з виборним органом первинної профспілкової організації (профспілковим представником), що представляє інтереси більшості працівників, а у разі його відсутності - з іншим уповноваженим на представництво органом.</p> <p>Конкретні розміри тарифних ставок (окладів) і відрядних розцінок робітникам, посадових окладів службовцям, а також надбавок, доплат, премій і винагород встановлюються з урахуванням вимог, передбачених частиною першою цієї статті.</p> <p>Оплата праці працівників підприємства здійснюється в першочерговому порядку. Всі інші платежі здійснюються підприємством після виконання зобов'язань щодо оплати праці.</p> <p>На підприємствах, в установах і організаціях, працівникам яким надано статус учасника забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій відповідно до закону, колективним договором, положенням про оплату праці, трудовим</p>

	<p>договором або контрактом визначаються умови і розміри обов'язкових надбавок, умови і розміри додаткових надбавок за безпосередню загрозу життю та здоров'ю, порядок виплати одноразових та періодичних заохочень, порядок компенсації витрат, порядок формування окремого фонду оплати праці та фонду заохочень, а також порядок документального підтвердження фактичного та особистого виконання роботи або інших функцій на відповідних територіях.</p> <p>Відсутність відповідних положень у колективному договорі або положенні про оплату праці не може бути підставою для ненарахування або невиплати працівникові гарантій, установлених законом.</p>
<p>Норма відсутня</p>	<p>Стаття 20¹. Особливості оплати праці працівників, яким надано статус учасника забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій</p> <p>Працівникам, яким надано статус учасника забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій відповідно до Закону України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту”, за періоди фактичного та особистого виконання ними трудових, службових або інших суспільно необхідних функцій на відповідних територіях встановлюється спеціальний режим оплати праці.</p> <p>Спеціальний режим оплати праці застосовується виключно за періоди фактичного та особистого виконання роботи або інших функцій на відповідних територіях.</p> <p>Спеціальний режим оплати праці включає основну заробітну плату або посадовий оклад, обов'язкову надбавку за виконання функцій на територіях активних бойових дій, додаткову надбавку за виконання функцій в умовах безпосередньої загрози життю та здоров'ю, одноразові та періодичні заохочувальні виплати, компенсаційні виплати та інші гарантійні чи компенсаційні виплати, передбачені законом, колективним договором, трудовим договором або контрактом.</p>

	<p>Застосування до доходів працівника спеціального режиму оподаткування відповідно до Податкового кодексу України не може бути підставою для зменшення розміру нарахованої заробітної плати, посадового окладу, надбавок, доплат, премій, компенсацій, заохочень або інших виплат.</p> <p>Гарантії, передбачені цією статтею, не застосовуються до працівників, які виконують роботу дистанційно, надомно, епізодично або формально, а також виконують окремі завдання з іншої території, що не належала до територій активних бойових дій у період виконання таких завдань.</p> <p>Надання особі статусу учасника забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій за періоди до набрання чинності Законом України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту” не є підставою для автоматичного перерахунку заробітної плати, надбавок, доплат, компенсацій чи інших виплат за минулі періоди.</p> <p>Порядок підтвердження фактичного та особистого виконання роботи або інших функцій на відповідних територіях, мінімальні розміри обов’язкових і додаткових надбавок, порядок формування фонду оплати праці та фонду заохочень визначаються Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Закон України « Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану»</p>	
<p>Норма відсутня</p>	<p>Стаття 2¹. Контракт для виконання функцій на відповідних територіях у значенні Закону України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту”, у тому числі під час виконання функцій, пов’язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів</p> <p>1. У період дії воєнного стану для виконання трудових, службових, управлінських, рятувальних, правоохоронних, судових, адміністративних, технічних, експлуатаційних,</p>

комунальних, цифрових та інших функцій, пов'язаних із забезпеченням життєдіяльності населення, функціонуванням об'єктів критичної інфраструктури, державних електронних інформаційних ресурсів, органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій на відповідних територіях у значенні Закону України "Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту", у тому числі під час виконання функцій, пов'язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів, з особою може укладатися строковий трудовий договір у формі контракту.

2. Контракт, передбачений цією статтею, укладається виключно за умови особистого та фактичного виконання особою відповідних функцій за визначеним контрактом місцем роботи, служби або виконання повноважень на відповідних територіях у значенні Закону України "Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту", у тому числі під час виконання функцій, пов'язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів.

3. Не вважається виконанням функцій на відповідних територіях у значенні Закону України "Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту", у тому числі під час виконання функцій, пов'язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів, епізодичне або формальне виконання окремих завдань поза межами такої зони.

4. Право на укладення контракту, передбаченого цією статтею, мають:

роботодавець - щодо працівників підприємств, установ та організацій;

суб'єкт призначення або керівник державної служби - щодо державних службовців;

інший уповноважений законом орган або посадова особа - щодо осіб, правовий статус яких регулюється спеціальними законами.

5. Для осіб, правовий статус яких регулюється спеціальними законами, положення цієї статті застосовуються з урахуванням особливостей, визначених такими законами.

6. Контракт укладається у письмовій формі. Типова форма контракту та порядок його укладення затверджуються Кабінетом Міністрів України.

7. Спеціальні трудові, службові, соціальні, житлові, страхові, безпекові, евакуаційні, компенсаційні, постконтрактні та інші гарантії, передбачені статтями 2²–2⁹, 10¹–10³ цього Закону, надаються виключно особам, які фактично та особисто виконують функції за місцем роботи, служби або виконання повноважень на територіях, визначених частиною першою цієї статті. Такі гарантії не поширюються на осіб, які виконують роботу, службу або окремі завдання дистанційно, надомно або з іншої території, що не належить до територій, визначених частиною першою цієї статті, крім загальних трудових, службових та соціальних гарантій, установлених законодавством.

8. Положення статей 2¹–2⁹ цього Закону застосовуються до працівників, державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування та інших осіб, які на законних підставах фактично та особисто виконують трудові, службові, управлінські, адміністративні, технічні, експлуатаційні, комунальні, медичні, соціальні, освітні, транспортні, енергетичні, цифрові або інші суспільно необхідні функції на відповідних територіях у значенні Закону України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту”.

	<p>9. Обов'язки щодо реалізації гарантій, передбачених статтями 2¹–2⁹ цього Закону, покладаються на роботодавців, суб'єктів призначення, керівників державної служби, органи державної влади, органи місцевого самоврядування, військові адміністрації, підприємства, установи та організації незалежно від форми власності, а також інших уповноважених законом органів чи посадових осіб у межах їх повноважень.</p> <p>10. Припинення фактичного та особистого виконання відповідних функцій, припинення або розірвання контракту чи припинення трудових, службових або інших правовідносин припиняє застосування відповідних строкових гарантій, якщо інше не передбачено законом, але не є підставою для припинення або втрати статусу учасника забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій.</p>
	<p>Стаття 2². Істотні умови контракту для виконання функцій на відповідних територіях у значенні Закону України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту”, у тому числі під час виконання функцій, пов'язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів</p> <p>1. До істотних умов контракту, передбаченого статтею 2¹ цього Закону, належать:</p> <ul style="list-style-type: none">місце виконання функцій і посада (робота), на яку залучається особа;дата набрання чинності контрактом та строк його дії;права та обов'язки сторін;перелік функцій, завдань і показників результативності їх виконання;режим праці та відпочинку із застосуванням вахтового методу виконання функцій;умови оплати праці, структура оплати праці, надбавки, доплати, одноразові виплати та інші заохочення;

умови забезпечення житлом, харчування, питної води, транспортування до місця виконання функцій і назад, страхування життя, здоров'я та ризику тривалої втрати працездатності, медичного забезпечення, психологічної підтримки, постконтрактної реабілітації, засобів зв'язку, засобів індивідуального захисту, доступу до укриттів, порядок оповіщення про загрозу, порядок евакуації, маршрути евакуації, місця збору, відповідальних осіб за координацію евакуації та порядок безпечного припинення або тимчасового зупинення виконання функцій у разі виникнення безпосередньої загрози життю чи здоров'ю працівника;

підстави та порядок зміни умов контракту;

підстави і порядок дострокового припинення, розірвання контракту та його наслідки;

відповідальність сторін, порядок фіксації обставин, що унеможливають виконання функцій або показників результативності внаслідок бойових дій, обстрілів, руйнування робочого місця, відсутності зв'язку, електропостачання, евакуації чи інших безпекових обставин, а також порядок вирішення спорів;

умови збереження місця роботи, посади або гарантій подальшого працевлаштування після завершення строку дії контракту;

порядок постконтрактного медичного огляду, психологічної підтримки, реабілітації та відновлення працездатності працівника;

порядок користування, обліку, збереження, повернення та списання майна, наданого працівнику для виконання функцій на територіях активних бойових дій, а також межі матеріальної відповідальності працівника за таке майно;

заходи соціального супроводу членів сім'ї працівника у випадках його загибелі, зникнення безвісти, полону, тяжкого поранення, тривалої втрати працездатності або евакуації.

	<p>2. За домовленістю сторін контракт може містити й інші умови, що не погіршують становище працівника порівняно із законом.</p> <p>3. Не допускається звуження обсягу трудових прав і гарантій працівника умовами контракту.</p>
	<p>Стаття 2³. Строк контракту для виконання функцій на відповідних територіях у значенні Закону України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту”, у тому числі під час виконання функцій, пов’язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів</p> <p>1. Контракт для виконання функцій на відповідних територіях у значенні Закону України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту”, у тому числі під час виконання функцій, пов’язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів</p> <p>2. За умови належного виконання працівником умов контракту він може бути продовжений за угодою сторін один або кілька разів, але не більше ніж на період дії воєнного стану та шість місяців після його припинення або скасування.</p> <p>3. У разі дострокового припинення виконання функцій у відповідній зоні контракт підлягає припиненню або приведенню у відповідність до змінених умов за згодою сторін.</p>
	<p>Стаття 2⁴. Вахтовий метод виконання функцій на відповідних територіях у значенні Закону України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту”, у тому числі під час виконання функцій, пов’язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних</p>

ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів

1. Виконання функцій на відповідних територіях у значенні Закону України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту”, у тому числі під час виконання функцій, пов’язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів на умовах контракту, передбаченого статтею 2¹ цього Закону, здійснюється із застосуванням вахтового методу.

2. Вахтовий метод виконання функцій на відповідних територіях у значенні Закону України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту”, у тому числі під час виконання функцій, пов’язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів є особливим режимом організації праці та виконання повноважень, що передбачає чергування періодів безпосереднього виконання функцій на відповідних територіях у значенні Закону України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту”, у тому числі під час виконання функцій, пов’язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів та міжвахтового відпочинку.

3. Під час виконання функцій вахтовим методом застосовується підсумований облік робочого часу.

4. Тривалість однієї вахти становить від тридцяти до ста двадцяти календарних днів.

5. У виняткових випадках, пов’язаних із необхідністю безперервного виконання функцій, ліквідації наслідків бойових

дій, аварій, надзвичайних ситуацій або забезпечення безперервної роботи відповідного органу, підприємства, установи чи організації, тривалість вахти може бути продовжена один раз, але не більше ніж до сорока п'яти календарних днів, за письмовою згодою працівника.

6. Тривалість щоденної роботи під час вахти не може перевищувати дванадцяти годин.

7. Середня тривалість робочого часу за обліковий період не може перевищувати шістдесяті годин на тиждень, а для працівників, яким відповідно до закону встановлюється скорочена тривалість робочого часу, - сорока годин на тиждень.

8. Міжвахтовий відпочинок надається працівникові безпосередньо після завершення вахти та не може бути меншим семи календарних днів.

9. На час вахти роботодавець, суб'єкт призначення, керівник державної служби або інший уповноважений орган чи посадова особа зобов'язані забезпечити працівника житлом, харчуванням, питною водою, засобами зв'язку, медичним забезпеченням, засобами індивідуального захисту, доступом до укриттів або інших місць безпечного перебування, а також організованим перевезенням до місця виконання функцій і назад.

Умови виконання функцій на відповідних територіях у значенні Закону України "Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту", у тому числі під час виконання функцій, пов'язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів, повинні передбачати наявність порядку оповіщення працівника про загрозу, визначення маршрутів евакуації, місць збору, відповідальних осіб за координацію евакуації, резервних каналів зв'язку та порядку тимчасового припинення виконання функцій у разі виникнення безпосередньої загрози життю чи здоров'ю працівника.

	<p>10. Конкретна тривалість вахти, графік змінності, умови проживання, харчування, транспортного та медичного забезпечення визначаються контрактом з дотриманням вимог цієї статті.</p>
	<p>Стаття 25. Гарантії безпеки, евакуації та безпечного виконання функцій на відповідних територіях у значенні Закону України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту”, у тому числі під час виконання функцій, пов’язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів</p> <p>1. Роботодавець, суб’єкт призначення, керівник державної служби або інший уповноважений орган чи посадова особа до початку виконання працівником функцій на відповідних територіях у значенні Закону України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту”, у тому числі під час виконання функцій, пов’язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів, зобов’язані забезпечити визначення мінімально необхідних безпекових умов виконання таких функцій.</p> <p>2. До мінімально необхідних безпекових умов належать:</p> <ul style="list-style-type: none">наявність засобів зв’язку та резервних каналів комунікації;визначення порядку оповіщення про загрозу;наявність доступу до укриттів або інших місць безпечного перебування;визначення маршрутів евакуації та місць збору;забезпечення засобами індивідуального захисту у випадках, коли характер виконання функцій або безпекова ситуація цього потребують;забезпечення первинного медичного реагування;

визначення відповідальних осіб за координацію евакуації, ротації, заміни працівників та підтримання зв'язку з ними.

3. Працівник до початку виконання функцій має бути письмово або в інший документально підтверджуваний спосіб поінформований про безпекові ризики, порядок дій у разі обстрілу, загрози оточення, тимчасової окупації, руйнування робочого місця, втрати зв'язку, припинення електропостачання, пошкодження об'єктів критичної інфраструктури, неможливості доступу до державних електронних інформаційних ресурсів або виникнення іншої обставини, що створює загрозу життю чи здоров'ю працівника.

4. У разі виникнення безпосередньої загрози життю чи здоров'ю працівника роботодавець, суб'єкт призначення, керівник державної служби або інший уповноважений орган чи посадова особа зобов'язані невідкладно організувати евакуацію працівника, зміну місця виконання функцій, тимчасове припинення виконання окремих завдань, переведення працівника на іншу ділянку роботи або застосування іншого безпечного способу виконання функцій.

5. Евакуація працівника, залишення ним місця виконання функцій у зв'язку з очевидною та безпосередньою загрозою життю чи здоров'ю, а також тимчасове припинення виконання функцій у зв'язку з такою загрозою не можуть вважатися прогулом, порушенням трудової, службової чи виконавської дисципліни або підставою для притягнення працівника до дисциплінарної, матеріальної чи іншої юридичної відповідальності.

6. Не допускається залучення працівника до виконання функцій на відповідних територіях у значенні Закону України "Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту", у тому числі під час виконання функцій, пов'язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів, без визначення порядку оповіщення,

евакуації, підтримання зв'язку та мінімально необхідних заходів безпеки, крім випадків виконання невідкладних рятувальних, аварійно-відновлювальних, медичних, правоохоронних, оборонних чи інших невідкладних функцій, передбачених законом, за умови забезпечення максимально можливих у відповідних обставинах заходів безпеки.

7. Працівник має право відмовитися від виконання конкретного завдання, якщо його виконання в наявних обставинах створює очевидну та безпосередню загрозу його життю чи здоров'ю, а роботодавцем, суб'єктом призначення, керівником державної служби або іншим уповноваженим суб'єктом не забезпечено мінімально необхідних безпекових умов, передбачених цією статтею, законом або контрактом.

8. Витрати, пов'язані з організованою евакуацією працівника, його перевезенням, тимчасовим розміщенням, харчуванням, медичним забезпеченням та поверненням до місця виконання функцій або іншого визначеного місця роботи, покладаються на роботодавця, відповідний державний орган, орган місцевого самоврядування, підприємство, установу чи організацію в порядку, визначеному законом, контрактом та Кабінетом Міністрів України.

9. Якщо члени сім'ї працівника проживають разом із ним у службовому житлі, гуртожитку або іншому житлі тимчасового користування, наданому у зв'язку з виконанням ним функцій на відповідних територіях у значенні Закону України "Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту", у тому числі під час виконання функцій, пов'язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів, роботодавець, відповідний державний орган, орган місцевого самоврядування, підприємство, установа чи організація зобов'язані передбачити порядок їх оповіщення, евакуації, тимчасового розміщення, забезпечення питною водою,

харчуванням, первинною медичною допомогою та повернення або переміщення до безпечного місця.

10. У разі загибелі, смерті, зникнення безвісти, полону, тяжкого поранення, тривалої втрати працездатності або евакуації працівника члени його сім'ї мають право на отримання інформації від роботодавця або іншого уповноваженого суб'єкта про обставини події, місце перебування працівника, порядок отримання належних виплат, страхових сум, компенсацій, документів, речей та іншого майна працівника, якщо така інформація не належить до інформації з обмеженим доступом.

11. Порядок соціального супроводу членів сім'ї працівника, який загинув, помер, зник безвісти, потрапив у полон, отримав тяжке поранення, травму, захворювання або тривалу втрату працездатності під час виконання контракту, визначається Кабінетом Міністрів України.

12. Порядок забезпечення гарантій безпеки, організації оповіщення, евакуації, тимчасового розміщення, медичного реагування, документування обставин загрози та взаємодії роботодавців із військовими адміністраціями, військовим командуванням, органами місцевого самоврядування та іншими уповноваженими суб'єктами визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 2⁶. Особливості юридичної відповідальності сторін контракту

1. Особа, яка виконує функції на відповідних територіях у значенні Закону України "Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту", у тому числі під час виконання функцій, пов'язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів, не може бути притягнута до дисциплінарної, матеріальної або іншої юридичної відповідальності за невиконання чи неналежне виконання показників

результативності, завдань або інших умов контракту, якщо таке невиконання або неналежне виконання було спричинене обставинами, пов'язаними з веденням бойових дій, збройними ураженнями, обстрілами, загрозою оточення, тимчасовою окупацією, евакуацією, руйнуванням або пошкодженням робочого місця, об'єктів критичної інфраструктури, відсутністю електропостачання, зв'язку, доступу до державних електронних інформаційних ресурсів, неможливістю безпечного прибуття до місця виконання функцій або іншими обставинами, що об'єктивно унеможливили виконання відповідних функцій.

2. Обставини, зазначені в частині першій цієї статті, підлягають обов'язковому врахуванню під час оцінювання результативності виконання функцій, прийняття рішень про виплату надбавок, доплат, заохочень, продовження контракту, зміну його умов або дострокове припинення контракту.

3. Не допускається зменшення розміру оплати праці, позбавлення обов'язкових надбавок, невиконання передбачених контрактом гарантій, застосування дисциплінарного стягнення, дострокове розірвання контракту з ініціативи роботодавця або інше погіршення становища працівника виключно з підстав невиконання показників результативності, якщо таке невиконання настало внаслідок обставин, передбачених частиною першою цієї статті.

4. Роботодавець, суб'єкт призначення, керівник державної служби або інший уповноважений орган чи посадова особа зобов'язані забезпечити фіксацію обставин, що об'єктивно унеможливили виконання працівником функцій на відповідних територіях у значенні Закону України "Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту", у тому числі під час виконання функцій, пов'язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів.

5. Така фіксація може здійснюватися шляхом складення акта, отримання інформації від військової адміністрації, військового командування, органів місцевого самоврядування, оператора електронних комунікацій, оператора системи розподілу електричної енергії, адміністратора відповідного державного електронного інформаційного ресурсу або іншого уповноваженого суб'єкта.

6. У разі виникнення обставин, що створюють безпосередню загрозу життю чи здоров'ю працівника, роботодавець, суб'єкт призначення, керівник державної служби або інший уповноважений орган чи посадова особа зобов'язані діяти відповідно до гарантій безпеки та евакуації, визначених статтею 2⁵ цього Закону, зокрема невідкладно вжити заходів щодо оповіщення, евакуації, зміни місця виконання функцій, тимчасового припинення виконання окремих завдань, переведення працівника на іншу ділянку роботи або запровадження іншого безпечного способу виконання функцій.

7. Працівник не несе відповідальності за відмову від виконання завдання, якщо його виконання в конкретних обставинах створювало очевидну та безпосередню загрозу його життю чи здоров'ю, а роботодавцем, суб'єктом призначення, керівником державної служби або іншим уповноваженим суб'єктом не було забезпечено мінімально необхідних безпекових умов, засобів зв'язку, евакуації, індивідуального захисту або іншого забезпечення, передбаченого законом чи контрактом.

8. Положення цієї статті не звільняють особу від відповідальності за умисне невиконання трудових, службових чи посадових обов'язків, самовільне залишення місця виконання функцій без наявності об'єктивної загрози життю чи здоров'ю, розголошення інформації з обмеженим доступом, втрату ввіреного майна внаслідок умислу або грубої необережності, корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення, а також інші правопорушення, відповідальність за які встановлена законом.

	<p>9. Матеріальна відповідальність працівника за шкоду, заподіяну роботодавцю під час виконання функцій на відповідних територіях у значенні Закону України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту”, у тому числі під час виконання функцій, пов’язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів, застосовується з урахуванням обставин воєнного стану, характеру бойової обстановки, реальної можливості працівника впливати на наслідки, наявності або відсутності його вини, а також вимог Кодексу законів про працю України.</p> <p>10. Особливості застосування цієї статті до державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування, поліцейських, осіб рядового і начальницького складу служби цивільного захисту, прокурорів, працівників судів, службових осіб інших державних органів та осіб, правовий статус яких визначається спеціальними законами, встановлюються з урахуванням відповідних спеціальних законів.</p>
	<p>Стаття 27. Страхування життя, здоров’я та ризику тривалої втрати працездатності працівника</p> <p>1. Працівник, який на підставі контракту виконує функції на відповідних територіях у значенні Закону України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту”, у тому числі під час виконання функцій, пов’язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів, підлягає обов’язковому страхуванню життя, здоров’я та ризику тривалої втрати працездатності за рахунок роботодавця, відповідного державного органу, органу місцевого</p>

самоврядування, підприємства, установи чи організації, з якими укладено контракт.

2. Страхування, передбачене цією статтею, має охоплювати ризики загибелі, смерті, поранення, контузії, каліцтва, травми, захворювання, іншого ушкодження здоров'я, тимчасової втрати працездатності, тривалої втрати працездатності, встановлення інвалідності або стійкого обмеження функціональності, якщо такі наслідки настали у зв'язку з виконанням працівником функцій на територіях, визначених частиною першою цієї статті, або внаслідок обставин, пов'язаних із бойовими діями, обстрілами, збройними ураженнями, мінно-вибуховими предметами, руйнуванням об'єктів інфраструктури, евакуацією чи іншими небезпечними факторами воєнного характеру.

3. Тривалою втратою працездатності для цілей цієї статті вважається втрата працівником здатності виконувати трудові, службові або професійні функції протягом строку, визначеного Кабінетом Міністрів України, унаслідок поранення, травми, захворювання або іншого ушкодження здоров'я, пов'язаного з виконанням контракту.

4. Укладення договору страхування є обов'язковою умовою допуску працівника до виконання функцій на територіях, визначених частиною першою цієї статті, крім випадків виконання невідкладних рятувальних, аварійно-відновлювальних, медичних, правоохоронних, оборонних чи інших невідкладних функцій, передбачених законом. У таких випадках страхування має бути забезпечене невідкладно після фактичного залучення працівника.

5. Страхова виплата не замінює та не зменшує інших гарантій, компенсацій, виплат, допомог, відшкодування шкоди або соціального забезпечення, на які працівник чи члени його сім'ї мають право відповідно до закону, контракту або рішення суду.

6. Забороняється покладати витрати на страхування, передбачене цією статтею, на працівника або здійснювати таке

	<p>страхування шляхом зменшення його заробітної плати, посадового окладу, надбавок, доплат, компенсацій чи інших гарантованих виплат.</p> <p>7. Мінімальні умови страхування життя, здоров'я та ризику тривалої втрати працездатності працівників, які виконують функції на територіях, визначених частиною першою цієї статті, порядок підтвердження страхового випадку, мінімальні розміри страхового покриття та особливості фінансування такого страхування визначаються Кабінетом Міністрів України.</p>
	<p>Стаття 2⁸. Постконтрактний захист, реабілітація та гарантії зайнятості працівника</p> <p>1. Працівник, який завершив виконання функцій за контрактом на відповідних територіях у значенні Закону України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту”, у тому числі під час виконання функцій, пов'язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів, має право на постконтрактний захист.</p> <p>2. Постконтрактний захист включає:</p> <ul style="list-style-type: none"> обов'язковий медичний огляд після завершення виконання функцій; психологічну підтримку та, у разі потреби, психологічну реабілітацію; медичну реабілітацію у разі поранення, травми, захворювання, виснаження, тривалої втрати працездатності або іншого ушкодження здоров'я, пов'язаного з виконанням контракту; збереження місця роботи, посади або надання рівнозначної посади після завершення строку дії контракту, якщо інше не передбачено законом; заборону звільнення з ініціативи роботодавця протягом трьох місяців після завершення контракту, крім випадків

ліквідації підприємства, установи, організації, вчинення працівником грубого дисциплінарного проступку, набрання законної сили обвинувальним вироком суду або інших підстав, прямо передбачених законом;

переважне право на продовження трудових або службових відносин у разі скорочення чисельності чи штату працівників протягом шести місяців після завершення контракту;

соціальний супровід у разі встановлення працівнику тривалої втрати працездатності, інвалідності або стійкого обмеження функціональності.

3. Не допускається звільнення працівника, відмова у продовженні трудових або службових відносин, зменшення оплати праці, позбавлення премій, надбавок, доплат чи інших гарантій з підстав, пов'язаних із наслідками виконання ним функцій на територіях, визначених частиною першою цієї статті, зокрема у зв'язку з пораненням, травмою, захворюванням, психологічним виснаженням, тривалою втратою працездатності або проходженням реабілітації.

4. У разі якщо працівник за станом здоров'я після завершення контракту не може виконувати попередню роботу або проходити службу на попередній посаді, роботодавець, суб'єкт призначення, керівник державної служби або інший уповноважений суб'єкт зобов'язаний запропонувати такому працівнику іншу роботу або посаду, що відповідає його стану здоров'я, професійній компетентності та висновкам медичних документів, за наявності такої роботи або посади.

5. Час проходження медичного огляду, лікування, психологічної допомоги або реабілітації, пов'язаних із наслідками виконання контракту, не може вважатися прогулом, порушенням трудової чи службової дисципліни та не може бути підставою для звільнення або іншого погіршення становища працівника.

6. Порядок постконтрактного медичного огляду, психологічної підтримки, реабілітації, соціального супроводу та

реалізації гарантій зайнятості працівників, визначених цією статтею, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 2⁹. Особливості відповідальності за майно, надане працівнику для виконання функцій

1. Майно, обладнання, техніка, засоби зв'язку, засоби індивідуального захисту, документи, носії інформації, транспортні засоби, службове житло, інше майно або матеріальні цінності, надані працівнику для виконання функцій на відповідних територіях у значенні Закону України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту”, у тому числі під час виконання функцій, пов'язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів, підлягають обліку, передачі, використанню, поверненню або списанню в порядку, визначеному законом, контрактом та актами роботодавця.

2. Працівник зобов'язаний вживати розумних і можливих у відповідних обставинах заходів для збереження майна, переданого йому для виконання функцій.

3. Працівник не несе матеріальної відповідальності за втрату, пошкодження, знищення або неможливість повернення майна, якщо це сталося внаслідок бойових дій, обстрілів, збройних уражень, мінно-вибухових подій, пожежі, руйнування робочого місця, евакуації, тимчасової окупації, захоплення території, відсутності безпечного доступу до майна, втрати зв'язку, відсутності електропостачання, неможливості транспортування або інших обставин воєнного характеру, на які працівник об'єктивно не міг вплинути.

4. Матеріальна відповідальність працівника за майно, передбачене цією статтею, допускається лише за наявності його вини, доведеного причинного зв'язку між діями або бездіяльністю працівника та заподіяною шкодою, а також реальної можливості

	<p>працівника запобігти такій шкоді в конкретних безпекових умовах.</p> <p>5. Повна матеріальна відповідальність працівника за майно, надане для виконання функцій на територіях, визначених частиною першою цієї статті, допускається лише у випадках, прямо передбачених законом, з урахуванням обставин воєнного стану, бойової обстановки та фактичної можливості працівника забезпечити збереження такого майна.</p> <p>6. Списання майна, втраченого, пошкодженого або знищеного внаслідок бойових дій, обстрілів, евакуації, руйнування об'єктів інфраструктури або інших обставин воєнного характеру, здійснюється в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, без покладення відповідальності на працівника за відсутності його вини.</p> <p>7. Умови контракту, які покладають на працівника безумовну відповідальність за майно незалежно від наявності вини, бойової обстановки, евакуації, збройних уражень або інших обставин воєнного характеру, є нікчемними.</p>
	<p>Стаття 10¹. Оплата праці за контрактом для виконання функцій у зоні активних бойових дій</p> <p>1. Працівникам, які виконують функції на підставі контракту, передбаченого статтею 2¹ цього Закону, встановлюється спеціальний режим оплати праці.</p> <p>2. Така оплата праці складається з:</p> <ul style="list-style-type: none">основної заробітної плати або посадового окладу;обов'язкової надбавки за виконання функцій на відповідних територіях у значенні Закону України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту”, у тому числі під час виконання функцій, пов'язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів;

	<p>додаткової надбавки за виконання функцій в умовах безпосередньої загрози життю та здоров'ю; заохочень від роботодавця.</p> <p>3. Заохочення від роботодавця є складовою частиною оплати праці та можуть включати службове житло, компенсацію житлово-комунальних витрат, страхування життя і здоров'я, транспортне забезпечення, одноразові виплати за безперервне виконання функцій та інші виплати, визначені законом або контрактом.</p> <p>4. Оплата праці за контрактом для виконання функцій на відповідних територіях у значенні Закону України "Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту", у тому числі під час виконання функцій, пов'язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів не може бути нижчою за мінімальні гарантії, встановлені Кабінетом Міністрів України.</p>
	<p>Стаття 10². Фонд оплати праці та фонд заохочень для виконання функцій на відповідних територіях у значенні Закону України "Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту", у тому числі під час виконання функцій, пов'язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів</p> <p>1. Для працівників, які виконують функції на відповідних територіях у значенні Закону України "Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту", у тому числі під час виконання функцій, пов'язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та</p>

	<p>цифрових сервісів, роботодавець формує окремий фонд оплати праці.</p> <p>2. У складі фонду оплати праці окремо формується фонд заохочень, призначений для фінансування житла, страхування, транспортного забезпечення та інших заходів кадрового утримання.</p> <p>3. Фонд заохочень не може формуватися шляхом зменшення основної заробітної плати працівника.</p> <p>4. Кабінет Міністрів України визначає мінімальні нормативи формування фонду заохочень для державних органів, бюджетних установ і органів місцевого самоврядування, працівники яких виконують функції на відповідних територіях у значенні Закону України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту”, у тому числі під час виконання функцій, пов’язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів.</p>
	<p>Стаття 10³. Фонд житла для працівників, які виконують функції на відповідних територіях у значенні Закону України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту”, у тому числі під час виконання функцій, пов’язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів</p> <p>1. Для забезпечення виконання функцій держави, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій на відповідних територіях у значенні Закону України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту”, у тому числі під час виконання функцій, пов’язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та</p>

цифрових сервісів створюється фонд житла для працівників, які виконують функції в такій зоні на підставі контракту.

2. Житло з цього фонду має статус службового житла тимчасового користування і надається виключно на строк дії контракту.

3. Фонд житла формується із:

житлових приміщень державної власності;

житлових приміщень комунальної власності;

службових жилих приміщень та гуртожитків;

житла, придбаного, збудованого, реконструйованого або відремонтованого за рахунок коштів державного чи місцевих бюджетів;

житла, переданого державі або територіальній громаді в установленому законом порядку;

безхазяйного нерухомого майна після його взяття на облік, передачі та оформлення права власності в установленому законом порядку;

іншого житла, набутого державою або територіальною громадою на законних підставах.

4. Використання приватного житла для потреб фонду допускається виключно у випадках та порядку, прямо встановлених законом, з додержанням гарантій компенсації.

5. Після припинення контракту працівник зобов'язаний звільнити житло з фонду у строк, встановлений Кабінетом Міністрів України.

6. Житло з фонду не підлягає приватизації, відчуженню працівником, передачі у піднайм або використанню не за цільовим призначенням.

Стаття 10⁴. Податкова гарантія для осіб, які виконують функції на територіях активних бойових дій

1. У період дії воєнного стану та протягом п'яти років після його припинення або скасування доходи осіб, які фактично та особисто виконують функції на відповідних територіях у значенні Закону України "Про статус учасників забезпечення

життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту”, у тому числі під час виконання функцій, пов’язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів, підлягають спеціальному режиму оподаткування відповідно до Податкового кодексу України.

2. Спеціальний режим оподаткування, передбачений цією статтею, застосовується до заробітної плати, посадового окладу, грошового забезпечення, обов’язкових і додаткових надбавок, доплат, премій, заохочень, одноразових виплат та інших виплат, нарахованих особі у зв’язку з фактичним та особистим виконанням функцій на територіях, визначених частиною першою цієї статті.

3. Податок на доходи фізичних осіб із доходів, визначених частиною другою цієї статті, не утримується та не сплачується, а сума, яка відповідно до загальних правил оподаткування підлягала б утриманню як податок на доходи фізичних осіб, залишається у розпорядженні такої особи та виплачується їй у складі належного доходу.

4. Застосування спеціального режиму оподаткування не може бути підставою для зменшення розміру нарахованої заробітної плати, посадового окладу, грошового забезпечення, надбавок, доплат, премій, заохочень, компенсацій або інших виплат, передбачених законом, контрактом чи актом роботодавця.

5. Спеціальний режим оподаткування не застосовується до доходів, нарахованих за періоди дистанційної, надомної, епізодичної або формальної роботи, а також за виконання окремих завдань з іншої території, що не належить до територій, визначених частиною першою цієї статті.

6. Порядок підтвердження права особи на застосування спеціального режиму оподаткування, передбаченого цією статтею, визначається Кабінетом Міністрів України.

Закон України «Про державну службу»

Стаття 13. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби

...

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби:

...

18) розробляє за погодженням із Комісією з питань вищого корпусу державної служби типові вимоги до професійної компетентності державних службовців категорії "А" та подає їх Кабінету Міністрів України для затвердження;

Норма відсутня

21) здійснює інші повноваження, визначені цим та іншими законами.

Стаття 13. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби

...

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби:

...

18) розробляє за погодженням із Комісією з питань вищого корпусу державної служби типові вимоги до професійної компетентності державних службовців категорії "А" та подає їх Кабінету Міністрів України для затвердження;

19) координує в межах повноважень кадрове забезпечення державних органів державними службовцями для виконання функцій на відповідних територіях у значенні Закону України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту”, у тому числі під час виконання функцій, пов’язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів;

20) веде централізований облік кадрової потреби державних органів у державних службовцях для виконання функцій на територіях, визначених пунктом 19 цієї частини;

21) формує та веде кадровий резерв державних службовців та інших осіб, які можуть бути залучені до виконання функцій на територіях, визначених пунктом 19 цієї частини, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

22) розробляє та подає Кабінету Міністрів України пропозиції щодо типової форми контракту про проходження державної служби для виконання функцій на територіях, визначених пунктом 19 цієї частини;

23) здійснює методичне забезпечення застосування вахтового методу проходження державної служби на територіях, визначених пунктом 19 цієї частини;

	<p>24) розробляє методичні рекомендації щодо документального підтвердження фактичного та особистого виконання державними службовцями функцій на територіях, визначених пунктом 19 цієї частини;</p> <p>25) здійснює моніторинг застосування державними органами гарантій оплати праці, страхування, безпекових, евакуаційних, житлових, постконтрактних та інших гарантій державних службовців, які виконують функції на територіях, визначених пунктом 19 цієї частини;</p> <p>26) здійснює інші повноваження, визначені цим та іншими законами.</p>
<p>Стаття 18. Служба управління персоналом державного органу</p> <p>1. У державному органі залежно від чисельності персоналу утворюється структурний підрозділ або вводиться посада спеціаліста з питань персоналу (далі - служба управління персоналом) з прямим підпорядкуванням керівнику державної служби. Обов'язки служби управління персоналом можуть бути покладені на одного з державних службовців органу.</p> <p>2. Служба управління персоналом забезпечує здійснення керівником державної служби своїх повноважень, відповідає за реалізацію державної політики з питань управління персоналом у державному органі, добір персоналу, планування та організацію заходів з питань підвищення рівня професійної компетентності державних службовців, документальне оформлення вступу на державну службу, її проходження та припинення, укладання та розривання контрактів про проходження державної служби, а також виконує інші функції, передбачені законодавством.</p>	<p>Стаття 18. Служба управління персоналом державного органу</p> <p>1. У державному органі залежно від чисельності персоналу утворюється структурний підрозділ або вводиться посада спеціаліста з питань персоналу (далі - служба управління персоналом) з прямим підпорядкуванням керівнику державної служби. Обов'язки служби управління персоналом можуть бути покладені на одного з державних службовців органу.</p> <p>2. Служба управління персоналом забезпечує здійснення керівником державної служби своїх повноважень, відповідає за реалізацію державної політики з питань управління персоналом у державному органі, добір персоналу, планування та організацію заходів з питань підвищення рівня професійної компетентності державних службовців, документальне оформлення вступу на державну службу, її проходження та припинення, укладання та розривання контрактів про проходження державної служби, у тому числі контрактів про проходження державної служби для виконання функцій на територіях активних бойових дій, а також документальне підтвердження фактичного та особистого виконання державними службовцями функцій на таких територіях, а також виконує інші функції, передбачені законодавством.</p>
<p>Стаття 41. Переведення державних службовців ...</p>	<p>Стаття 41. Переведення державних службовців ...</p>

<p>Норма відсутня</p>	<p>8. Переведення державного службовця для виконання функцій на відповідних територіях у значенні Закону України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту”, у тому числі під час виконання функцій, пов’язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів, здійснюється виключно за його згодою, крім випадків, прямо передбачених законом.</p> <p>Таке переведення не може бути прихованим дисциплінарним стягненням, способом погіршення умов проходження державної служби або підставою для зменшення рівня оплати праці, гарантій чи компенсацій, передбачених законом.</p>
<p>Стаття 42. Службове відрядження</p> <p>...</p> <p>Норма відсутня</p>	<p>Стаття 42. Службове відрядження</p> <p>...</p> <p>7. Направлення державного службовця у службове відрядження на території активних бойових дій, а також на території активних бойових дій, на яких функціонують державні електронні інформаційні ресурси, включені до відповідного переліку територій у порядку, встановленому законодавством, допускається лише за умови визначення завдання, строку, місця виконання функцій, порядку оповіщення, евакуації, забезпечення зв’язком, доступом до укриттів або інших місць безпечного перебування та компенсації витрат, пов’язаних із таким відрядженням.</p> <p>Службове відрядження саме по собі не є підставою для набуття статусу учасника забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, якщо державний службовець не виконував фактично та особисто функції на відповідній території у порядку, визначеному законом.</p>
<p>Стаття 44. Оцінювання результатів службової діяльності</p> <p>...</p> <p>Норма відсутня</p>	<p>Стаття 44. Оцінювання результатів службової діяльності</p> <p>...</p>

<p>...</p>	<p>10. Під час оцінювання результатів службової діяльності державного службовця, який виконував функції на відповідних територіях у значенні Закону України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту”, у тому числі під час виконання функцій, пов’язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів, обов’язково враховуються обставини, пов’язані з веденням бойових дій, обстрілами, евакуацією, руйнуванням або пошкодженням робочого місця, відсутністю електропостачання, зв’язку, доступу до державних електронних інформаційних ресурсів, неможливістю безпечного прибуття до місця виконання функцій або іншими обставинами воєнного характеру, що об’єктивно вплинули на можливість виконання визначених завдань і показників результативності.</p> <p>Невиконання або неналежне виконання показників результативності, спричинене такими обставинами, не може саме по собі бути підставою для негативної оцінки службової діяльності, позбавлення передбачених законом гарантій, дострокового розірвання контракту або іншого погіршення становища державного службовця.</p>
<p>Стаття 50. Оплата праці державних службовців</p> <p>...</p> <p>Норма відсутня</p>	<p>...</p> <p>Стаття 50. Оплата праці державних службовців</p> <p>...</p> <p>9. Державним службовцям, яким надано статус учасника забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій відповідно до Закону України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту”, за періоди фактичного та особистого виконання ними функцій на відповідних територіях встановлюється спеціальний режим оплати праці.</p> <p>Такий спеціальний режим оплати праці включає: посадовий оклад;</p>

	<p>надбавку за вислугу років; надбавку за ранг державного службовця; обов'язкову надбавку за виконання функцій на відповідних територіях; додаткову надбавку за виконання функцій в умовах безпосередньої загрози життю та здоров'ю; компенсаційні, гарантійні та заохочувальні виплати, пов'язані з фактичним та особистим виконанням функцій на відповідних територіях; інші виплати, передбачені законом. Обов'язкова надбавка за виконання функцій на відповідних територіях, додаткова надбавка за виконання функцій в умовах безпосередньої загрози життю та здоров'ю, компенсаційні, гарантійні, заохочувальні та інші виплати, пов'язані з виконанням таких функцій, не враховуються при обчисленні розміру заробітної плати для забезпечення її мінімального розміру. Застосування податкових гарантій, страхових виплат, компенсацій, житлового, транспортного, медичного, евакуаційного або іншого забезпечення не може бути підставою для зменшення посадового окладу, надбавки за вислугу років, надбавки за ранг державного службовця, обов'язкових і додаткових надбавок, премій, компенсацій, заохочень чи інших виплат.</p>
<p><u>Стаття 52. Надбавки, премії та компенсації</u> ... Норма відсутня</p>	<p><u>Стаття 52. Надбавки, премії та компенсації</u> ... 7. Державним службовцям, які фактично та особисто виконують функції на відповідних територіях у значенні Закону України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту”, у тому числі під час виконання функцій, пов'язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів,</p>

	<p>інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів, за відповідні періоди встановлюються:</p> <p>обов'язкова надбавка за виконання функцій на таких територіях;</p> <p>додаткова надбавка за виконання функцій в умовах безпосередньої загрози життю та здоров'ю;</p> <p>компенсаційні виплати, пов'язані з проживанням, харчуванням, транспортуванням, зв'язком, медичним забезпеченням, евакуацією та іншими витратами;</p> <p>інші гарантійні та компенсаційні виплати, передбачені законом.</p> <p>Мінімальні розміри таких надбавок і порядок їх виплати визначаються Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Стаття 54. Соціально-побутове забезпечення державних службовців</p> <p>...</p> <p>Норма відсутня</p>	<p>Стаття 54. Соціально-побутове забезпечення державних службовців</p> <p>...</p> <p>3. Державному службовцю, який фактично та особисто виконує функції на відповідних територіях у значенні Закону України "Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту", у тому числі під час виконання функцій, пов'язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів, може надаватися службове житло тимчасового користування на строк фактичного виконання таких функцій або строк дії відповідного контракту.</p> <p>4. Службове житло тимчасового користування, надане відповідно до частини третьої цієї статті, не підлягає приватизації, відчуженню, передачі у піднайм або використанню не за цільовим призначенням.</p> <p>5. Після припинення фактичного виконання функцій на відповідних територіях або припинення контракту державний</p>

	<p>службовець зобов'язаний звільнити службове житло тимчасового користування у строк і порядку, визначені Кабінетом Міністрів України.</p> <p>Порядок надання, користування, обліку та звільнення службового житла тимчасового користування для державних службовців, які виконують функції на територіях, визначених частиною третьою цієї статті, визначається Кабінетом Міністрів України</p>
<p>Стаття 55. Створення належних умов для виконання посадових обов'язків</p> <p>...</p> <p>Норма відсутня</p>	<p>Стаття 55. Створення належних умов для виконання посадових обов'язків</p> <p>...</p> <p>3. У разі виконання державним службовцем функцій на відповідних територіях у значенні Закону України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту”, у тому числі під час виконання функцій, пов'язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів, керівник державної служби зобов'язаний забезпечити мінімально необхідні безпекові умови.</p> <p>4. До мінімально необхідних безпекових умов належать:</p> <ul style="list-style-type: none">визначення порядку оповіщення про загрозу;забезпечення засобами зв'язку та резервними каналами комунікації;доступ до укриттів або інших місць безпечного перебування;визначення маршрутів евакуації та місць збору;забезпечення засобами індивідуального захисту у випадках, коли характер виконання функцій або безпекова ситуація цього потребують;

	<p>забезпечення первинного медичного реагування;</p> <p>визначення відповідальних осіб за координацію евакуації, ротації, заміни державних службовців та підтримання зв'язку з ними.</p> <p>5. Державний службовець до початку виконання функцій на відповідних територіях має бути письмово або в інший документально підтверджуваний спосіб поінформований про безпекові ризики, порядок дій у разі обстрілу, евакуації, втрати зв'язку, руйнування робочого місця, припинення електропостачання, неможливості доступу до державних електронних інформаційних ресурсів або виникнення іншої обставини, що створює загрозу його життю чи здоров'ю.</p> <p>6. Державний службовець має право відмовитися від виконання конкретного службового завдання, якщо його виконання в наявних обставинах створює очевидну та безпосередню загрозу його життю чи здоров'ю, а керівником державної служби або іншим уповноваженим суб'єктом не забезпечено мінімально необхідних безпекових умов, передбачених законом.</p> <p>Евакуація державного службовця, залишення ним місця виконання функцій у зв'язку з очевидною та безпосередньою загрозою життю чи здоров'ю, а також тимчасове припинення виконання функцій у зв'язку з такою загрозою не можуть вважатися прогулом, порушенням службової дисципліни або підставою для притягнення державного службовця до дисциплінарної, матеріальної чи іншої юридичної відповідальності</p>
<p>Стаття 65. Підстави для притягнення державного службовця до дисциплінарної відповідальності</p> <p>...</p> <p>Норма відстня</p>	<p>Стаття 65. Підстави для притягнення державного службовця до дисциплінарної відповідальності</p> <p>...</p> <p>4. Не є дисциплінарним проступком відмова державного службовця від виконання конкретного службового завдання або</p>

	<p>тимчасове припинення виконання функцій, якщо виконання такого завдання в наявних обставинах створювало очевидну та безпосередню загрозу його життю чи здоров'ю, а керівником державної служби або іншим уповноваженим суб'єктом не було забезпечено мінімально необхідних безпекових умов, передбачених законом, контрактом або актами Кабінету Міністрів України.</p>
<p>Норма відстня</p>	<p>Стаття 80¹. Особливості матеріальної відповідальності державного службовця за майно, надане для виконання функцій на територіях активних бойових дій</p> <p>1. Майно, обладнання, техніка, засоби зв'язку, засоби індивідуального захисту, документи, носії інформації, транспортні засоби, службове житло, інше майно або матеріальні цінності, надані державному службовцю для виконання функцій на відповідних територіях у значенні Закону України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту”, у тому числі під час виконання функцій, пов'язаних із забезпеченням функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, реєстрів, інформаційно-комунікаційних систем та цифрових сервісів, підлягають обліку, передачі, використанню, поверненню або списанню в порядку, визначеному законом, контрактом та актами державного органу.</p> <p>2. Державний службовець зобов'язаний вживати розумних і можливих у відповідних обставинах заходів для збереження майна, переданого йому для виконання функцій.</p> <p>3. Державний службовець не несе матеріальної відповідальності за втрату, пошкодження, знищення або неможливість повернення майна, якщо це сталося внаслідок бойових дій, обстрілів, збройних уражень, мінно-вибухових подій, пожежі, руйнування робочого місця, евакуації, тимчасової окупації, захоплення території, відсутності безпечного доступу до майна, втрати зв'язку, відсутності електропостачання, неможливості транспортування або інших обставин воєнного</p>

	<p>характеру, на які державний службовець об'єктивно не міг вплинути.</p> <p>4. Матеріальна відповідальність державного службовця за майно допускається лише за наявності його вини, доведеного причинного зв'язку між його діями або бездіяльністю та заподіяною шкодою, а також реальної можливості запобігти такій шкоді в конкретних безпекових умовах.</p> <p>5. Повна матеріальна відповідальність державного службовця за майно, надане для виконання функцій на відповідних територіях, допускається лише у випадках, прямо передбачених законом, з урахуванням обставин воєнного стану, бойової обстановки та фактичної можливості державного службовця забезпечити збереження такого майна.</p> <p>6. Списання майна, втраченого, пошкодженого або знищеного внаслідок бойових дій, обстрілів, евакуації, руйнування об'єктів інфраструктури або інших обставин воєнного характеру, здійснюється в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, без покладення відповідальності на державного службовця за відсутності його вини.</p> <p>7. Умови контракту, які покладають на державного службовця безумовну відповідальність за майно незалежно від наявності вини, бойової обстановки, евакуації, збройних уражень або інших обставин воєнного характеру, є нікчемними».</p>
Житловий Кодекс України	
<p>Стаття 127. Гуртожитки</p> <p>Для проживання робітників, службовців, студентів, учнів, а також інших громадян у період роботи або навчання можуть використовуватись гуртожитки. Для тимчасового проживання осіб, які відбували покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк і потребують поліпшення житлових умов або жила площа яких тимчасово заселена чи яким повернути колишнє жила приміщення немає можливості, а також осіб, які потребують медичної допомоги у зв'язку із захворюванням на туберкульоз,</p>	<p>Стаття 127. Гуртожитки</p> <p>Для проживання робітників, службовців, студентів, учнів, а також інших громадян у період роботи або навчання можуть використовуватись гуртожитки. Для тимчасового проживання осіб, які відбували покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк і потребують поліпшення житлових умов або жила площа яких тимчасово заселена чи яким повернути колишнє жила приміщення немає можливості, а також осіб, які потребують медичної допомоги у зв'язку із захворюванням на туберкульоз,</p>

<p>використовуються спеціальні гуртожитки. Під гуртожитки надаються спеціально споруджені або переобладнані для цієї мети жилі будинки.</p> <p>Жилі будинки реєструються як гуртожитки у виконавчому комітеті районної, міської, районної в місті ради.</p> <p>Норма відсутня</p>	<p>використовуються спеціальні гуртожитки. Під гуртожитки надаються спеціально споруджені або переобладнані для цієї мети жилі будинки.</p> <p>Жилі будинки реєструються як гуртожитки у виконавчому комітеті районної, міської, районної в місті ради.</p> <p>Для тимчасового проживання осіб, яким надано статус учасника забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій відповідно до Закону України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту”, та які фактично і особисто виконують трудові, службові, управлінські, рятувальні, правоохоронні, судові, адміністративні, технічні, експлуатаційні, комунальні, цифрові або інші суспільно необхідні функції на відповідних територіях у значенні зазначеного Закону, можуть створюватися спеціальні гуртожитки або використовуватися гуртожитки державної чи комунальної власності.</p>
<p>Стаття 128. Порядок надання жилої площі в гуртожитках</p> <p>Порядок надання жилої площі в гуртожитках визначається цим Кодексом та іншими актами законодавства України.</p> <p>Жила площа в гуртожитку надається самотнім громадянам і сім'ям, які мають право проживати у гуртожитках, за рішенням адміністрації підприємства, установи, організації або органу місцевого самоврядування, у власності чи управлінні яких перебуває гуртожиток.</p> <p>Жила площа у спеціальних гуртожитках для тимчасового проживання осіб, які відбували покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк і потребують поліпшення житлових умов або жила площа яких тимчасово заселена чи яким повернути колишнє жила приміщення немає можливості, а також осіб, які потребують медичної допомоги у зв'язку із захворюванням на туберкульоз, надається в порядку, що визначається відповідними органами місцевого самоврядування.</p> <p>Норма відсутня</p>	<p>Стаття 128. Порядок надання жилої площі в гуртожитках</p> <p>Порядок надання жилої площі в гуртожитках визначається цим Кодексом та іншими актами законодавства України.</p> <p>Жила площа в гуртожитку надається самотнім громадянам і сім'ям, які мають право проживати у гуртожитках, за рішенням адміністрації підприємства, установи, організації або органу місцевого самоврядування, у власності чи управлінні яких перебуває гуртожиток.</p> <p>Жила площа у спеціальних гуртожитках для тимчасового проживання осіб, які відбували покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк і потребують поліпшення житлових умов або жила площа яких тимчасово заселена чи яким повернути колишнє жила приміщення немає можливості, а також осіб, які потребують медичної допомоги у зв'язку із захворюванням на туберкульоз, надається в порядку, що визначається відповідними органами місцевого самоврядування.</p> <p>Жила площа в гуртожитках для осіб, зазначених у частині третій статті 127 цього Кодексу, надається на строк фактичного та особистого виконання ними відповідних функцій або на строк</p>

	<p>дії контракту, якщо такий контракт укладено, за рішенням відповідного органу державної влади, військової адміністрації, органу місцевого самоврядування, адміністрації підприємства, установи чи організації, у власності, управлінні або користуванні яких перебуває гуртожиток, або які залучають таких осіб до виконання відповідних функцій</p>
<p>Стаття 132¹. Жилі приміщення з фондів житла для тимчасового проживання</p> <p>...</p> <p>Норма відсутня</p>	<p>Стаття 132¹. Жилі приміщення з фондів житла для тимчасового проживання</p> <p>...</p> <p>Жилі приміщення з фондів житла для тимчасового проживання можуть також надаватися особам, яким надано статус учасника забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій відповідно до Закону України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту”, та які на підставі контракту або іншої законної підстави фактично і особисто виконують трудові, службові або інші суспільно необхідні функції на відповідних територіях у значенні зазначеного Закону, якщо такі особи у зв’язку з характером виконання відповідних функцій потребують тимчасового проживання за місцем їх виконання або поблизу нього.</p>
<p>Стаття 132². Порядок надання і користування жилими приміщеннями з фондів житла для тимчасового проживання</p> <p>Жилі приміщення з фондів житла для тимчасового проживання надаються громадянам за умови, що для них таке житло є єдиним місцем проживання і їх сукупний доход недостатній для придбання або найму іншого жилого приміщення. Першочергове право на забезпечення жилим приміщенням з фондів житла для тимчасового проживання мають сім’ї з неповнолітніми дітьми, вагітні жінки, особи, які втратили працездатність, та особи пенсійного віку, а також особи, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, після їх звільнення.</p> <p>Норма відсутня</p>	<p>Стаття 132². Порядок надання і користування жилими приміщеннями з фондів житла для тимчасового проживання</p> <p>Жилі приміщення з фондів житла для тимчасового проживання надаються громадянам за умови, що для них таке житло є єдиним місцем проживання і їх сукупний доход недостатній для придбання або найму іншого жилого приміщення. Першочергове право на забезпечення жилим приміщенням з фондів житла для тимчасового проживання мають сім’ї з неповнолітніми дітьми, вагітні жінки, особи, які втратили працездатність, та особи пенсійного віку, а також особи, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, після їх звільнення.</p> <p>Особи, яким надано статус учасника забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій відповідно</p>

до Закону України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту”, та які фактично і особисто виконують трудові, службові або інші суспільно необхідні функції на відповідних територіях у значенні зазначеного Закону, можуть забезпечуватися жилими приміщеннями з фондів житла для тимчасового проживання незалежно від умов, визначених частиною першою цієї статті.

Підставою для надання жилого приміщення особам, зазначеним у частині другій цієї статті, є контракт або інша законна підстава виконання відповідних функцій, а також документальне підтвердження фактичного та особистого виконання ними функцій на відповідних територіях.

Жиле приміщення особам, зазначеним у частині другій цієї статті, надається на строк фактичного та особистого виконання відповідних функцій або на строк дії контракту, якщо такий контракт укладено, але не довше строку збереження підстав для користування таким жилим приміщенням.

Право користування жилим приміщенням особами, зазначеними у частині другій цієї статті, припиняється достроково у разі припинення фактичного та особистого виконання відповідних функцій, припинення або розірвання контракту, скасування статусу учасника забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій у порядку, визначеному Законом України “Про статус учасників забезпечення життєдіяльності на територіях активних бойових дій, гарантії їх соціального захисту, порушення правил користування жилим приміщенням або з інших підстав, установлених законом.

Жилі приміщення, надані особам, зазначеним у частині другій цієї статті, не підлягають приватизації, обміну, поділу, передачі у піднайм, відчуженню або використанню не за цільовим призначенням.

<p>...</p> <p>Жилі приміщення з фондів житла для тимчасового проживання надаються на строк до одного року з можливістю продовження цього строку у разі неспроможності мешканця цього приміщення набути альтернативне місце проживання. Підставами для дострокового припинення права громадянина на користування жилими приміщеннями з фондів житла для тимчасового проживання є: надання громадянину або придбання ним іншого жилого приміщення; підвищення доходів громадянина до рівня, який дозволяє йому укласти договір найму іншого жилого приміщення; порушення громадянином правил користування жилим приміщенням з фондів житла для тимчасового проживання; приведення мешканцем жилого приміщення з фондів житла для тимчасового проживання у непридатність для його використання; інші підстави, встановлені законом.</p>	<p>Особливості надання, користування, обліку, звільнення та повернення жилих приміщень з фондів житла для тимчасового проживання особами, зазначеними у частині другій цієї статті, визначаються Кабінетом Міністрів України.</p> <p>...</p> <p>Жилі приміщення з фондів житла для тимчасового проживання надаються на строк до одного року з можливістю продовження цього строку у разі неспроможності мешканця такого приміщення набути альтернативне місце проживання, крім випадків надання житла особам, зазначеним у частині другій цієї статті, для яких строк користування визначається відповідно до цієї статті.</p>
--	--

Народні депутати України



ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
Підписувач: Третякова Галина Миколаївна
Сертифікат: 04AF212836405D9904000002E0931000A06ED00
Дійсний до: 14.01.2028 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
53д9/1-2026/143693 від 16.06.2026



2264855